

ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Ἐφεξῆς ἔπεται κατὰ πρῶτον μὲν ὁ ἐν τῷ Μεδικείῳ κώδικι διασωθεὶς βίος Αἰσχύλου περιέχων πολυτίμους εἰδήσεις ἀναγομένας τὰς μὲν εἰς «τὸ περὶ Αἰσχύλου» τοῦ Ἡρακλεώτου Περιπατητικοῦ Χαμαιλέοντος (πρβ. σημ. εἰς § 2), τὰς δὲ ἴσως καὶ εἰς τὰς Ἐπιδημίας Ἴωνος τοῦ Χίου (πρβ. σημ. εἰς § 4 καὶ 6), ἔπειτα δὲ τὰ παρὰ Σουίδα περὶ Αἰσχύλου ἀναγινωσκόμενα. Ἐκ τούτων τῶν δύο εἰρημένων πηγῶν, ἐκ τῶν κάτωθι αὐτῶν ἐν εἶδει σημειώσεων παρατεθειμένων καὶ ἐξ ἄλλων ἄλλοθεν γνωστῶν μαρτυριῶν συνετάχθη ἡ τὸ τρίτον μέρος τῆς προκειμένης Εἰσαγωγῆς ἀποτελοῦσα σύνοψις περιλαμβάνουσα πᾶν ὅ,τι γινώσκομεν περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ποιήσεως τοῦ Αἰσχύλου.

Α΄.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΒΙΟΣ.

(1) Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένει μὲν ἐστὶν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τῶν δήμων, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυνεγείρου ἀδελφός, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν.

(1) Ὅτι ὁ Αἰσχύλος ἦν Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον μαρτυρεῖ αὐτὸς οὗτος λόγος ἐν Ἀριστοφάνους Βατράχοις 886

Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων

ἐνθα ὁ σχολιαστὴς σημειοῦται τάδε: «παρόσον Ἐλευσίνιος ἦν ὁ Αἰσχύλος ἡ ὅτι τοῖς Ἐλευσίνιοις ἐτελεῖτο τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου». Ἀντὶ τῆς δευτέρας αἰτιολογίας ὁ σχολ. ὄφειλε νὰ εἴπῃ: «ἡ ὅτι τὰ Ἐλευσίνια ἐτετέλεστο». Τὴν ὀρθὴν γραφὴν τοῦ ὀνόματος Κυνεγείρου παρὰ τὸ κύων καὶ ἐγείρω διέσωσεν ὁ Μεδίκειος κώδιξ ἀντὶ τοῦ Κυνηγείρου φερομένου ἐν πολλοῖς ἀπογράφοις. Πρβ. Δινδόρφ. ἐν Θησαυρ. Ἑλλ. γλ. τόμ. 4, σελ. 2110. Περὶ τοῦ ἐτέρου λεγομένου ἀδελφοῦ τοῦ ποιητοῦ Ἀμεινίου ἀνάγνωθι τὰ § 4 εἰρημένα.